

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenških delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

NO. 138. — ŠTEV. 138.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NEW YORK, THURSDAY, JUNE 14, 1934. — ČETRTEK, 14. JUNIJA 1934

TELEFON: CHELSEA 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

AMERIKA SPREJME BLAGO ZA ODPLAČILO DOLGA

AMERIKA JE PRIPRAVLJENA POGAJATI SE Z VSAKO DRŽAVO

Ako se hoče Anglija poravnati glede dolga, ga more odplačati z žganjem in kovinami. — Anglija ni nikdar stavila resne ponudbe.

WASHINGTON, D. C., 13. junija. — Državni tajnik Hull je zavrnil izgovor angleške vlade, zakaj 15. junija ne bo plačala zapadlega vojnega dolga, ter je v svoji poslanici angleški vladi sporočil, da je pripravljena ameriška vlada sprejeti odplačilo dolga tudi v blagu, mesto v zlatu, ako se hoče Anglija držati svojih obveznosti.

Hull je obvestil angleško vlado, da je bila v zmoti, ako misli, da mora 15. junija plačati več kot \$86,670,795, da po Johnsonovi postavi izpolni svoje obveznosti. Angleška vlada je bila mnenja, da bo morala sedaj plačati \$262,000,000, v kateri svoti je vključen preostanek zadnjih dveh odplačil, da zadosti Johnsonovi postavi.

Državni tajnik Hull je sporočil angleškemu poslaniku Sir Ronaldu Lindsayu, da pritožba angleške vlade, da je zastonj čakala na odgovor na vprašanje, katero svoto bi Združene države sprejele za povrnavo angleškega vojnega dolga v znesku — \$4,636,157,258, ni bila na mestu. Hull opozarja Sir Lindsaya, da je bila dolžnost dolžnika, ne pa upnika, da stavi svoje predloge za odstranjenje težkoč v odplačilu dolga. Hull pravi v svojem odgovoru na angleško noto prejšnjega tedna, da Anglija do sedaj še ni stavila resnih ponudb, razun lansko leto, ko je Sir Frederick Leith-Ross ponudil 10 centov za en dolar.

"Ako želi vlada Njegovega veličanstva," pravi Hull, "staviti kake predloge za obnovitev odplačila vojnega dolga, bo ta vlada vesela, ako se more o tem pogajati."

"N. pr. tej vladi še ni bil stavljen nikak predlog, po katerem bi bilo mogoče urediti odplačilo, ki bi bilo medsebojno ugodno. Vsak sličen predlog, ki obeta obojestranski dobiček, bo dobrodošel in bo predložen ameriškemu kongresu."

To je prva listina, ki naznana angleški vladi, da je washingtonska vlada zadovoljna sprejeti odplačilo tudi v blagu, mesto v zlatu. S tem so Združene države dale priložnost vsem dolžnim državam, da se morajo zopet pričeti pogajati za odplačilo svojega vojnega dolga.

Cetudi so Združene države pripravljene sprejeti za odplačilo dolga od Anglije žganje, gumij in pločevino, vendar še ni gotovo, da bo v petek, ko zapade rok, Anglija plačala le del zapadle svote.

Francija se je pridružila Angliji, Belgiji, Čehoslovaški in Romunski, ki so naznane ameriški vladi, da 15. junija ne bodo plačale svojega dolga, ko se je v uradu državnega tajnika Hull zglasil francoski poslanik, Andre de Laboulaye in je izročil Hullu tozadovno obvestilo svoje vlade. S tem, da države ena za drugo naznajajo, da 15. junija ne bodo plačale, je podrta vsa zgradba vojnega dolga.

WASHINGTON, D. C., 13. junija. — Predsednik Roosevelt je oznanil, da so Združene države pripravljene sprejeti le delno odplačilo vojnega dolga v blagu. Predsednik je na tedenski časnikarski konferenci reklo, da s svojo poslanico angleški vladi državni tajnik Hull ni hotel reči, da bodo Združene države zadovoljne, ako je ves vojni dolg plačan v blagu, mesto v zlatu.

Predsednik Roosevelt je reklo, da za Združene države ni mogoče, da bi vsako leto na račun vojnega dolga sprejela blaga v vrednosti okoli \$300,000,000 na leto. Predsednik je reklo, da je ameriška vlada samo izrazila svojo pripravljenost, da se pogaja z dolžnimi državami glede odplačila dolga, da bi bile odstranjene težkoče nekaterih držav, ki pravijo, da dolga ne morejo plačati v gotovini.

Mussolini pripravlja sprejem za Hitlerja

STAVKA MESARJEV V NEW YORKU

Mesarji zahtevajo večje plače. — Navzlic dvotedenki stavki mesa še ne primanjkuje. — Stavki se bodo pridružili tudi košerji.

Savka mesarjev v veletrgovinah, ki preti popolnoma ustaviti dovoz mesa v New York, stopa v drugi teden.

Stavkarjem se do sedaj še ni posrečilo ustaviti dovoza, pa tudi ne doseči priznanja svojih zahtev.

Posredovanje krajevnega delavskega urada ni imelo uspeha.

Cene mesu se niso zvišale in ni občutiti nikakega pomanjkanja.

Prejšnji teden so Amalgamated Meat Cutters and Butcher Workers of America razglasili stavko.

Podpredsednik unije in organizator stavke George W. Shepard pravi, da mesarji stavkajo za višjo plačilno lestvico, boljše delovne ure in pred vsem zato, da prisilijo veletrgovine in klavnic, da se držijo pogodb, katere so sklenili pod NRA.

Krajevni delavski odbor ni morel določiti števila stavkujočih mesarjev. Unija zatrjuje, da je na stavki 12,000 mesarjev, medtem ko trdijo kompanije, da jih je samo 7000.

Shepard je že izkušen delavski voditelj, ki trdi, da je vodil uspešne stavke v mestih osrednjega zapada. Svojo pisarno ima v majhni sobi na 671 3rd Ave. Njegovi pomagari neprestano prihajo in odhajajo in njegov telefon je vedno zaposlen.

Na hodniku pred njegovo pisarno pa sede stavkujoči mesarji, ki ignajo pihohle, ali pa se razgovarjajo.

Shepard pravi, da kompanije najemajo skebe in da policije proti temu ne storiti ničesar.

Velemesarji dovajajo skebe v svoje mense, jih hranijo in jih kupujejo celo žganje. S tem hočejo pokazati ljudem, da se delo nadaljuje kot na vpadno.

Kompanije pa to zanikujo in pravijo, da vsega tega ni treba, ker je dovolj delavcev, ki radi delajo.

Košterji (židovski mesarji), katerih je 4000, se bodo najbrže tudi pridružili stavkarjem.

NAKUP ŽIVINE V KRAJIH SUŠE

Washington, D. C., 13. junija. — Prijedelski departement je določil \$2,000,000 za pobiranje živinskih bolezni in poleg tega je sklenil, da kupi 100,000 glav živine v krajih letnega velike suše.

Največ živine je vlača kupila v občini Dakota in v Minnesoti, kjer je bila najhujša suša. Vlada pa tudi maglo kupuje živino v Wisconsinu.

Vremenski urad pravi, da je dejš, ki je padal od 1. junija, sicer pomagal živinski krmu, toda je bil prepozen za žito.

Predsednik Roosevelt pravi, da so Združene države pri volji razpravljati o vsakem predlogu kake države, ki je pripravljena saj deloma plačati dolg v blagu.

MATI PETORČKOV JE BOLNA

Mati bo za nekaj časa morala ostati v postelji. — Otroci zopet pridobili na teži.

Corbeil, Ont., Kanada, 13. junija. — Najbrže vsled velikega razburjanja, ker so nenadoma prišli v hišo petorčki, je njihova mati Ovilia Dionne nekoliko zbolela v dr. A. R. Dafoe pravi, da jo bo za dan ali dva poslat v postajo.

Deklice pa so v zadnjih 24 urah zopet pridobile na teži ter je po zdravnikovem zatrdilu njihovo splošno stanje znatno izboljšano.

Otroci so sedaj starci že 17 dni ter skupno tehtajo 11 funtov in en četrtek unči.

Sac City, Iowa, 13. junija. — Četvrtorčki Wycoffove družine kažejo velike živalnost. Navzlico temu, da so od rojstva nekoliko izgubili na teži, zatrjuje dr. G. H. Swearingen, da je njihovo zdravstveno stanje popolnoma zadovoljivo.

VOHUN PROST PO 26 LETIH

Pariz, Francija, 13. junija. — Charles Benjamin Ulmo, ki je pred 26 leti igral glavno vlogo v vohunski aferi in je bil obsojen na izgnanstvo na Hudičev otok, ker je hotel "prodati" Francijo za neko žensko, je na potu domov iz kazenske kolonije v Francoski Guineji. Listi poročajo, da je Ulmo prišel v New York, od koder se je odpeljal v svojo domovino, katera ni videl od leta 1905.

Ko je bil Ulmo še mlad praporščak, je skušal od francoskih oblasti dobiti denar s tem, da je pretil, da bo prodal Nemčiji tajne mornariške načrte.

Dokazano je bilo, da je nanj vplivala neka gledališka igralka. Tedaj je bil Ulmo za celo življeno obsojen na Hudičev otok, toda neka nepoznana ženska se je zavzela zanj in je bil obsojen samo na 26 let.

ČEŠKI ČASTNIK ODPELJAL AMERIKANKO.

Dunaj, Avstrija, 13. junija. — Na ovadbo newyorške policije je bil aretiran čehoslovaški častnik Ivan Podráž, priatelj slovite newyorške odvetnice Agnesse V. Tufverson, ki jo že pogrešajo z njeno doma od decembra leta. Sedanči bivališče Tufversonove, o kateri oblasti domnevajo, da se je poročila z Podrážem, ni znano.

Nek ťafer taksija v New Yorku pravi, da je 20. decembra peljal na pomoč Hamburg-American parobrodne družbe, da se odpeljeva na ženitovanjsko potovanje. To da parobrodna družba pravi, da se tedaj nista odpeljala. Preiskava pa je dognala, da se je pozneje odpeljal Podráž sam s parničkom "Olympic" White Star parobrodne družbe.

Predsednik Roosevelt pravi, da so Združene države pri volji razpravljati o vsakem predlogu kake države, ki je pripravljena saj deloma plačati dolg v blagu.

KITAJCI SE BOJE JAPONCEV

Japonski konzuli imajo konferenco. — Odpraviti hočejo bojkot japonskega blaga. — Poslužili se bodo vojake in mornarice.

Peiping, Kitajska, 13. junija. — Oči Kitajev se obračajo proti japonskemu otoku Formoza ob kitajskem obrežju, kamor so japonski konzul v južni Kitajski poklicani na konferenco.

Kitajci smatrajo to konferenco za predlog za novo japonsko ofenzivo, katere cilj bo odtrgati od Kitajske še večji del dežele kot pa je Mandžurija.

Konferenco je sklical generalni governer na Formozi. Konferenco pa najbrže skušala zopet dobiti trgovino v južni Kitajski, katero je izgubila po zavzetju Mandžurije vsled bojkota japonskega blaga.

Kitajci se boje, da bo na konferenci izdelan načrt, po katerem bo odstranjen bojkot v provinceh Fukien, Kwantung in Kiangsi. Japanska se bo pri tem, če bi videela, da je potrebno, poslužila svoje mornarice in vojske.

Mornarici in vojaški voditelji v teh provinceh so pripravljeni odločno se vpreti vsaki japonski oboroženi sili.

NEZGODA NAŠEGA UREDNIKA, MR. TERČKA

Ko se je pretekli petek naš rednik Mr. Janez Terček s svojim prijateljem Mr. Louisom Kovicom, peljal z avtomobilom po 1. Ave. v New Yorku je na križišču ulic izza v nasprotni smeri vozečega busa nagli korakov skušal prekoračiti ulico nek žid. Mr. Kovič se je možu hotel izogniti in je naglo zavil svoj avtomobil v stran. Pri tem pa je v silo zadel ob steber naduljene železnice in obenem moža povozil. Moža je bila zlomljena noga in razbita lobanja ter je bil prepeljan v bolnišnico.

Mr. Terčku pa je bilo izbitih 10 zob in je bil poškodovan po nogah. Vendar pa je še vedno prihajal v urad, četudi zelo težko in s palico. V torek pa se je na nogi pojavilo vnetje in zdravnik je dognal, da je nastopil žen. Valedi tega bo moral Mr. Terček ostati doma najmanj dva tedna.

Iz združenih ozirov so obiski pri njem prepovedani.

Želimo mu, da bi se mu zdravje kmalu tako izboljšalo, da se zopet vrne na svoj uredniški stol.

GOSENICE VSTAVLJAJO VLAKE

Port William, Ont., Kanada, 13. junija. — Velikansko množice zelenih gosenic, ki so umile vse listje drevo, sedaj v veliki meri ovirajo železniške vlake.

Po železniških progah so se po nekaterih krajeh nakopčile Kuramoto in se pritožuje nad policijsko oblastjo, ki je Kuramoto prej zaslišala, predno je bil obveščen japonski konzul.

Japonsko poslušnictvo ni zadowoljno s kitajskim pojasnilom glede najboljšega pokončila Kuramoto in se pritožuje nad policijsko oblastjo, ki je Kuramoto prej zaslišala, predno je bil obveščen japonski konzul.

Naravnite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

HITLER PRIHAJA S AEROPLANOM NA SESTANEK V BENETKE

RIM, Italija, 13. junija. — Benito Mussolini je izdelal natančen načrt za vrnitev Nemčije v Ligo narodov in za ožje sodelovanje med Italijo in Nemčijo.

Mussolini je izdelal načrt za razgovor s Hitlerjem, s katerim bo sklenil zvezzo, ki bo naperjena proti zvezam, katere je sklenila Francija z nekaterimi državami. To delo je Mussolini izvršil v svojem poletnem domu v Rocca delle Carminate, kjer čaka na zgodovinski sestanek v vili Pisani v Stra, nedaleč od Benetek.

Med svojimi svetovalci bo pri razgovoru s Hitlerjem imel tudi izvedence v raznorazitetnih vprašanjih. Galeazzo Ciano je poslal oster protest kitajski vladi. — Najden je bil v neki votlini. — Hotel je izvršiti samomor.

Japonska vlada je poslala oster protest kitajski vladi. — Kitajci smatrajo to konferenco za predlog za novo japonsko ofenzivo, katere cilj bo vzdružiti v aeroplano ter se bo z avtomobilom odpeljal v vilu v Stra, kjer bo Mussolini čakal. V četrtek zvečer bo slavnostni koncert v vojvodski palači v Benetkah.

Zadnje tri dni se je italijansko časopisje vsled odgovrite raznorazitvene konference odločno obrnilo proti Franciji.

Benetke, Italija, 1

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Bruno Salazar, President
L. Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na eno leto velja na Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Narodo	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na pol leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00		

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniti nedelj in praznikov.

Dogod brez podpisu in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoljno poslati po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznamo, da hitrejšo najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3-3878

HITLER IN MUSSOLINI

V petek se bosta sestala v bližini Benetk nemški diktator Hitler in italijanski diktator Mussolini. Moža nista posebna prijatelja, dasi uganjata v bistvu isto politiko. Mussolini smatra Hitlerja za Šolarčka, ki je posnel njegovo modrost; Hitler je pa prepričan, da je Mussolinijeva Italija v primeri z njegovo Nemčijo prava reva.

Toda v sili je hudič že marsikakšno muho pozrl, in iz sličnega razloga se bosta tudi Mussolini in Hitler sestala. Ne iz prijateljstva, pač pa iz potrebe. Sovjetska Rusija sklepa namreč prijateljske pogodbe s Francijo, Čehoslovaško, Romunsko in Jugoslavijo. Proti taki zvezi bi bila pa osamljena Nemčija in osamljena Italija brez moči.

TEŽKO BO SLOVO

Prihodnjega novembra bodo volitve za petintrideset zveznih senatorjev — demokratov in republikancev.

Shipstead ki bo kandidiral na tiketu farmersko-dejavke stranke, bo brez dvoma zopet izvoljen. Sedemnajst izpraznjenih demokratskih sedežev bodo brez dvoma zopet zasedli demokratje. Drugače bo pa s sedemnajstimi republikanci.

Lz malo upanja je, da bi bila zopet izvoljena Fess iz Ohio in Robinson iz države Indiana.

Na poraz naj bodo nadalje pripravljeni: Dave Reed iz Pensylvanije, Kean iz New Jersey, Goldsborough iz Marylanda in Hatfield iz West Virginije. Zelo dvomljiva je tudi izvolitev Heberita in Vandenberga. Prvi zastopa državo Rhode Island, drugi pa državo Michigan.

Sedanja nominalna večina demokratov v zveznem sejmu znaša petindvajset glasov. Prav lahko se pa tudi zanesemo na podporo takozvanih progresivnih demokratov.

Ponovno izvolitev Hirama Johnsona iz Californije je že odobril predsednik Roosevelt. Če bo tretja stranka, ki se je pojavila v Wisconsinu, kaj izpremenila politično slike, se zaenkrat še ne da ugotoviti.

Progresivci so izgubili moč in deloma tudi samostojnost.

Geslo prihodnje volivne kampanje bo: — Ali odobratete politiko Rooseveltove administracije, ali ste proti nji?

Republikanci bodo uvedli ostro ofenzivo. Niti misliti pa ni, da bodo prodrlji, kajti vsi naporji republikancev ne bodo dosti zaledgli spričo priljubljenosti, ki jo uživa predsednik. Povsem razumljivo je, da jim ni posebno prijetno, ko pomislico na novemberske volitve.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
\$ 2.50	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir. 100
\$ 5	Din. 200	" 17.90	Lir. 200
\$ 12.50	Din. 300	" 44.4	Lir. 500
\$ 31.75	Din. 500	" 87.50	Lir. 1000
\$ 62.50	Din. 1000	" 174	Lir. 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJajo SO NAVEDENE
CENE PODVRŽENE SPREMENI GORI ALI DOLI

Ne uplašilo večjih sneakov kot zgoraj navedeno, bodoši v dinarjih ali lirah dovoljujeno še bolje pogoje.

REFLACIJA V AMERIŠKIH DOLARJAH

Na triplacijo \$6.00 morate postati \$ 5.75

" " 610.00 " " 610.50

" " 612.50 " " 612.50

" " 615.00 " " 615.00

" " 617.50 " " 617.50

" " 620.00 " " 620.00

Projektor poti v starem kraju izplašil v dolarih.

Denarna nakazila izvršujemo po Cesta Letters za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 W. 18th Street, NEW YORK, N. Y.

OZADJE SVETOVNE KRIZE

Težko bi se danes še upal kdo tomobil in druga hitra prevozna ugotovljati, da ni več svet v svojih sredstva že davno niso več izključeni privilegij nekaterih srečnih. Prav tako tudi ne preživljajte počitnice na morski obali ali v gorah, pa bodisi v letelju ali v času zimskoga sporta. Imamo hvala Bogu vedno več počitnik in vedno pogosteje so. Tedaj pa se prične vselej pravo preseljevanje narodov. Pa tudi luksus in eleganca v obliki ni več predpravica le enega razreda; moda vihta svoje zmagoslavno žezlo prav nad vsemi.

Kakor vselej, gre tudi sedaj za duhovne vzroke, ki leže v človeški duši. Zlo izvira iz materializacije sveta. Oslepljeno od velikih uspehov na vseh znanstvenih poljih preteklega in sedanjega stoljetja je človeštvo upalo, da bo na njihovi praktični izradi moglo graditi novo kulturo. Vse se je umesnilo na pridobivanje novih snovnih dobrin. V neprestanem mezenju in v mnogostranskem pojenciju in izrabljaju novih odkrikti, ki so lepšala in lajšala človekov življenje. Ali so državne, ki dan za dan obiskujejo kitno in poslušajo radio, da užež dolgočasju, kaj prijave, kaj bolj ljubeče se med seboj? Vedno bolj narascajočo število razporok in družinskih razprtij, ki prihajajo celo na ulico, govorita baš nasprotne. Ali ni racionalizacija v brezobzima industrijske konkurenca raztrgala močno ogrodje nekoč domače, družinske obrti, ki je združevala tudi družino? Ali so kmetje v svojih modernih hišah, ki so često opremljene tudi z udobnostjo, bolj zadovoljni; ali se čutijo tesnje zvezani z grudo svojih otrokov? Poglejmo odkritko: mar so ostali pri svojem preprostem, a iskrenem razvedrili, ali pa so podlegli skušnjavam mestnih razveseljevanj na veliko škodo kmečkega življa. Mladi rod je ves omamavljen od mestnega tingl-tanga; drug za drugim zapušča svoj solnični dom, odhajajo v mestno, kjer prebiva v stanovanjskih kasarnah in barakah in nemoži brezposelnemu proletariat.

Dovolj je, če v svojem najožjem krogu pogledamo okrog sebe in moralno bomo priznati, da materialni napredki ni prinesel nenebenškemu miru in zastopnosti pozitivno, jih je verovalo, da nas od zlatega veka loči in se kratko skok. Ali naj bi štiri leta skupnega trpljenja, odpovedi in žrtvovane vojne še prav posebno ne utrdila v človeštvu želje po verem kraljestvu svobode, pravnosti, miru in sprave med vsemi člani človeške družine?

Sedaj smo vsi globoko razčarani, ker je resničnost tako malo podobna lepim sanjam. Snovna nadprodukcija je v nekaterih državah privreda do tolikšne bede in pomanjkanja, kakšnega si v naših časih niti predstavljati nismo mogli; v drugih državah pa istočasno uničujejo ogromne preostanke poizvidov in sežigajo letino. Stara konkurenca med narodi je zopet vstala in se celo tako pomnožila, da celo stari vojni zaveznički, ki so skupaj prevladali kraljevini bojiščih, med seboj grade carinska obzidja prav do nebes. Tako drago odkupljeni mir se je ngral umakniti gospodarski vojni.

Najraznovesnejša ugodnosti in tehnične pridobitve so domala slehnenemu postopnu. Mojster kakor delavec lahko na radiju v postolj posluša koncerte, opere, predavača, zabavne prireditve v domačih in tujih državah. Samo na gumbu mu je treba pritisniti. V kinu lahko vidite najboljše igralce sveta in, odkar imamo zvočni film, tudi petje najboljših grial. Av-

tovalj za eno mesecno zadrževanje in en denar — popolnoma jamčeno. Ako se ne boste počutili močnejši, ali ako ne boste popolnoma zadovoljni, vrnete vas denar.

Nuga-Tone

Washington, D. C., 12. junija.

Boginja in Čehoslovaška sta se

pričrnila paradi tvojskih držav,

ki 15. junija ne bodo plačale za-

padlega dolga Zdr. državam.

DRŽAVE NE PLAČAJO DOLGA

Washington, D. C., 12. junija.

Boginja in Čehoslovaška sta se

pričrnila paradi tvojskih držav,

ki 15. junija ne bodo plačale za-

padlega dolga Zdr. državam.

Obtožen 250, priznal pa 50 tatvin.

S posebnim rekordom se labko

ponaša vlonimec in tat po poklicu

Josuf Ružnič iz Cazina v Basni.

Te dni je načrtni zopet sedel na

obtožni klepi zaradi uboja delav-

ca (2x).

Iz Jugoslavije.

Pomilostitev na smrt obsojenega.

Vrhovno sodišče v Sarajevu je pomilostilo Velemirja Makšića, ki je bil obsojen na smrt, ker je s svojim bratom Bajramom in Suljejanom umoril Dragana Šarića in njegovega sina. Pomilovan je bil na 20 let ječe.

Benzacija v vlaku na proggi Beograd-Zagreb.

1. junija sa imeli v brzovlaku na proggi Beograd-Zagreb posebno senzacijo. Italijanski državni upokojenec Giuseppe Minelli je bil takoj nepreviden, da mu je padel v straničke z briganti okrašen prstani vrednih 20.000 Din. Sprevidnik mu je pojasnil, da mora na prvi postaji, kjer se vlak ustavi, železnični oblasti pismeno obvestiti o izgubi prstana, kar je Italijan tudi storil. V Novi Gradiški je prišla brzovlaka iz Slavenskega Broda naslovljena na Milanija, da so prstan našli. V Zagrebu so Italijanu prstan vrnili.

Za 130 Din ga je ubil.

V gorodu blizu Bosanskega Petrovca je bil 63-letni kmet Basta Jakob iz Medenega polja svojega tovariska 60-letnega kmeta Lujija Stankovića ter mu vzel 130 Din. Basta je vedel, da ima Stankovića pri sebi in da mora načiniti, da izvabi v gozd, kjer ga je zavil na kriva pota. Pri razpravi je priznal 50 tatvin, vse druge pa tudi ubojev je pa zanikal. Ker ga priče niso preveč obrenjenjvale, je bil obsojen samo na 6 let ječe in na trajno izgubo častnih pravic.

Cestitam vam. Vdova, ki jo vidite na sliki, se zelo zanima za vas. Prav, da je precej bogata. Če hočete, greva nočoj k nji večer.

In sta res šla. Vdova ju je bila zelo vesela. Na mizo je znesla najboljša jedila. Krožniki so bili iz najfinjejšega porcelana, zlice, viličice in noži iz čistega srebra.

Lešo se so zavabili pozno v noč. Na povratku proti domu ga je vprašal posredovalec:

— No, kako vam kaj ugaja?

— Je precej čedna. — Samo je pripravil nezaupljivo — ne vem, če me ne misli potegniti. Posebno tiste srebrne zlice in viličice so se mi jako sumljive zdele. Take stvari se debe za kakšno posebno briško na posodo.

— Nikar ne nori — ga je zavil ženitni posredovalec — lebo vas prosim, kdo bo tej babi kaj posodil?

Ljubeče ga je pogledala in vprašala:

— Torej pravi, da se hoče pričeti z menoj? Ali hoče to storiti iz ljubezni ali iz trenznega preudaraka?

— Prisegam ti, da samo iz ljubezni. O kakšnem treznom preudarku ni niti govor.

Poletje se bliža. Ne samo, da je solnečne močnejše, tudi ženske so se že začele oblačiti v kožuhovino.

Kožuhovina je najrazličnejše vrste — od pasje kože do hermelina.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GOREČA SRCA

(Iz knjige: "U losiju èe prisou")

I. V prvi polovici osemnajstega stoletja je živel v neznanosti liki vasi Velebita kmet Mile, moj predsed po materinemu rodu.

V mladih letih je služil nekaj let in Senju pri nekem mladem kapitanu, kjer se je naučil čitati, pisati in računati.

Gospa kapitanica je bila Italijanka. Pri njej se je naučil Mile italijansko in razum gospodske dela, presti, šivati in kuhati.

Vest, da mu je oèe padel v vojni s Turki, ga je prisilila, da se je vrnil v planino, kjer je stata njegova domača hisa, zavarovan med sivim kamenjem. Hitro se je oženil.

Njegova žena Janja je šivala z Milom oblike iz domačega volnenega surka in kožuhi iz kož, ki so jih kmetje sami storili.

Mila je poznala vsa Lika in Krava, ob ponosnega Karlova do trdega Senja, od sinjega morja do belega Bišča. Poznali so ga cesarski oficirji in bosanski spahiji so ga vabili na "divane".

Mile in Janja sta žutila, da jima je Previdnost namenila večjo nalog. K njima so se zatekali kmetje in uboga raja ob vsaki priliki in nepriliki, pa je Mile dejal Janji: "Midva vidiva dlja kakor drugi. Najina pomoè bednim in zapuščim je sonce, na katerem se bodo ogrevati se njihovi potomci. Glej, da jim kolikor najbolj olajšava trpljenje."

"Prav praviš, moj Mile. Spoznala sem, da v tej revni raji tudi iskrice spoznamo. Do nas redko kaj najde božji služabnik ali kaka druga odlična oseba, zato bova midva sejala dobro in glavno seme: naj vzklike, da bo kaj žetve in duševne koristi."

Ta dvojica je imela obilo naravnih krepstev, dasiravno se je bil Mile naletel nekaterih napak svojega kapitanata, katerega se je gotovo vsak dan spominjal kot zglednega moža.

Uboga raja je imela Mila za modrega in prevdarnega. V resnicu je bil odloèen, zgovoren in razborit. Spoštovali so ga in ga iz ljubezni imenovali "mala paša".

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

IVAN ZATLUKA:

GOREČA SRCA

(Iz knjige: "U losiju èe prisou")

V prvi polovici osemnajstega stoletja je živel v neznanosti liki vasi Velebita kmet Mile, moj predsed po materinemu rodu.

V mladih letih je služil nekaj let in Senju pri nekem mladem kapitanu, kjer se je naučil čitati, pisati in računati.

Gospa kapitanica je bila Italijanka. Pri njej se je naučil Mile italijansko in razum gospodske dela, presti, šivati in kuhati.

Vest, da mu je oèe padel v vojni s Turki, ga je prisilila, da se je vrnil v planino, kjer je stata njegova domača hisa, zavarovan med sivim kamenjem. Hitro se je oženil.

Njegova žena Janja je šivala z Milom oblike iz domačega volnenega surka in kožuhi iz kož, ki so jih kmetje sami storili.

Mila je poznala vsa Lika in Krava, ob ponosnega Karlova do trdega Senja, od sinjega morja do belega Bišča. Poznali so ga cesarski oficirji in bosanski spahiji so ga vabili na "divane".

Mile in Janja sta žutila, da jima je Previdnost namenila večjo nalog. K njima so se zatekali kmetje in uboga raja ob vsaki priliki in nepriliki, pa je Mile dejal Janji: "Midva vidiva dlja kakor drugi. Najina pomoè bednim in zapuščim je sonce, na katerem se bodo ogrevati se njihovi potomci. Glej, da jim kolikor najbolj olajšava trpljenje."

"Prav praviš, moj Mile. Spoznala sem, da v tej revni raji tudi iskrice spoznamo. Do nas redko kaj najde božji služabnik ali kaka druga odlična oseba, zato bova midva sejala dobro in glavno seme: naj vzklike, da bo kaj žetve in duševne koristi."

Ta dvojica je imela obilo naravnih krepstev, dasiravno se je bil Mile naletel nekaterih napak svojega kapitanata, katerega se je gotovo vsak dan spominjal kot zglednega moža.

Uboga raja je imela Mila za modrega in prevdarnega. V resnicu je bil odloèen, zgovoren in razborit. Spoštovali so ga in ga iz ljubezni imenovali "mala paša".

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili dom in ubili starše. Sreće me vleče tja, kjer je studene mojega mladega življenja, kjer tujde ne žive, kakor tukaj, po svoji

"Boter Jurje, kaj te je prineslo k meni? Pravkar sem sam mislil, viš, pa si prišel. Ali te tepe kaka nadloga!" vpraša Mile kmetje, ki je prihajal na dvorišče za visoko kamenito ograjo. Kmet je nosil pod pažduho kozje kože.

Potem ga je prevezelo hrepenje po starših in liski domačiji. Ni mu dalо pokoja in odpravil se je iz Portugalske. Ko so ga vprašali: zakaj zapušča deželo, v kateri se mu dobro godi, je odgovoril:

"Tu sem tujec. Morda so mi Turki opustili

BUKOV GOZD

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

4

3. poglavje.

Juta je takoj pričela delo. In sedaj je bila gotova. Zadovoljno gleda podobo sredi preproge. Mora se samo še posušiti, nato pa bo podoba oddala. Gospa Wagner je hotela imeti delo naglo izvršeno, ker je hotela še sama splesti nekaj čipk.

Medtem Juta še naglo dogotovi nekaj rizb, da jih bo oddala skupno s preprogo. In delo ji gre naglo izpod rok.

Komaj je skončala svoje delo, ko ji Mina prinese pismo.

Juta naglo pograbi pismo, ki ga je zelo težko pričakovala. Pisal ji je brat, ki je živel v mali garniziji blizu Dunaja.

Nemirno raztrga ovitek in bere:

Draga Juta:

Teto Lavro sem že vprašal. Kratko in robato me je zavrnila. Od nje ne morem ničesar pričakovati. Tudi drugače mi ni bilo mogoče dobiti demarja. In sedaj, ker si me tudi Ti pustila na cedilu, sem v veliki zadregi. Juta, povem Ti samo, da gre tu samo za nek časten dolg. Zapeljan sem bil v igro, ker sem upal, da si bom kaj opomogel. Do jutri moram denar dobiti. Na vsak način moram še danes s Teboj govoriti. Moje pismo dobiš s popoldansko pošto. Ob štirih pridem na Dunaj, toda ne domov. V takem položaju se ne upam materi pred oči. Tako bi opazila, da sem zbegnil. Prosim Te, pridi med peto in šesto, uro v park blizu vašega stanovanja. Počakaj me pred spomenikom. Tam Te bom čkal. Ob sedmih se moram zopet odpeljati, ker nimam dopusta. Seveda bom v civilni obleki. Prosim, ne pusti me, da bi Te zastonj čkal, ker moram s Teboj govoriti. Na svidenje!

Tvoj brat

Fred.

Juta globoko vdihne.

To je bila težka skrb. S strahom misli še na vsako možnost, kako bi mogla bratu pomagati, toda na misel ji ni pride noben izhod. Zjutraj je odpolsala Leni zavitek v Napolj in ni ji ostalo več, kot nekaj kron za vsakdanje izdatke. Upala je sicer, da dobi zvezcer nekaj denarja za svoje delo in tudi nova naročila, toda ta denar bo rabila za gospodinjstvo. Šele ob Novem letu bo mati dobila pokojnino in tedaj bo treba plačati stanovanje in mnogo drugega. Fredu ni mogla dati niti vinarja.

V veliki skrbi pogleda na uro. Ako gre takoj v trgovino, bo mogla na svojem povratku ob določenem času biti v parku in se sestati s Fredom.

— No, mati, tako pridna! — pravi Juta in ljubezljivo poboža materi lice.

— Oh, Juta; sedaj pa Fredu za Božič ne moreva napraviti nikakoga veselja. Naj ima saj par, gorkih nogavic, ki mu pridejo prav ob tem mrazu v njegovi službi. Saj drugega ne morem kot plesti in šivati.

Ljubezljivo ji Juta popravi blazino, nato pa jo poljuha in smeje odide.

Toda omenaj ji smeh takoj izgine; njene poteze se potemne in njene oči gledajo resno in polne skrbi.

Naglo gre dalje. Da bi bila čimprej v trgovini, vzame nekaj poti še bus. V trgovini naglo opravi. Samo preproge ji niso vzel. Gospodar ji pravi, da hoče gospa Wagner ž no sama govoriti, ker je hotela od nje uvedeti še nasvet za neko drugo umetniško delo. Gospodar ji tedaj pravi, naj gre h gospoj na stanovanje.

Gospo Wagnerjevo vprašajo po telefonu, ako bi mogla Juta še isti večer ž no govoriti. In gospa pravi, da bo Juto pričakovala ob sedmih.

Juti je to popolnoma po volji, ker se je mogla najprej sestati s Fredom, nato pa iti k njej.

— Za izgubljeni čas si tudi zaračunajte, gospica Falkner, ker nekaj kron ne igrat nikake vloge, — ji pravi poslovodkinja, s katero je imela Juta vedno največ posla.

Juta se vrne najprej domov, da pove materi, da mora biti ob sedmih pri gospoj Wagnerjevi.

— Medtem bom še nekaj nakupila, potem pridem še enkrat domov, predno grem k Wagnerjevi.

— Da, da, Juta. Pa se rajše pelji s poučno železnicu. Nič rada ne vidim, da hodiš tako pozno okoli.

Juta ji sneje prikima.

— Seveda, mati, saj se še ne morem peljati skoro do vrat gospo Wagnerjeve. Samo bodi brez skrbi.

Bilo je četrtna šest, ko pride Juta v park. Polna nemira gleda proti spomeniku, ki je stal sredi parka. Električne svetilke so že gorele ter so razstreljive prazni prostor, grmovje in drevje pa je metalo na ozkem stranska pota temne sene. In iz teme take sene stopi mlad, vitek mladenič, lepega, malo mlekužnega obraza.

— Fred, moj dragi Fred! — zakliče Juta ter mu ponudi roko.

Fred jo prime in jo krčevito stisne kot v veliki zadregi.

— Hvala Bogu, da si prišla, Juta! V velikih skrbih sem bil, da bi ti morebiti ne bilo mogoče priti, ali pa da nisi prejela mojega pisma, — pravi naglo z nemirno utripljajočimi očmi. Bi je sicer v civilni obleki, toda na prvi pokleg je v njem vsako videl častnika.

— Kako je, Fred; Ali si dobil tje denar? — ga vpraša Juta skrbno.

— Ne — vse zastonj. In ti — ali mi v resnici nis je ničesar prisnela?

— Oh, ne, Fred! Saj sem ti pisala, da nimam nič, prav nič.

Fred nekaj časa molči. Počasi hodita sem in tja. Park je bil skoro prazen. Samo sem in tja koga srečata.

Slednjič pa pravi Fred naglo:

— Samo očet me, Juta! Lahkomisljen sem. Zasluzil sem, da ne vem, kam bi se djal. Za božjo voljo, res ne vem, kako to pride, toda teh par grošev mi v resnici ni dovolj. Ko bi vendar mogel človek živeti mutnat in nemen kot žival, brez želja, brez poželjenja po veselju in uživanju! In sedaj sem v zadregi — to je nesramno. Ti prenašaš svoje življenje, ki je brez vsakega veselja, dostojanstveno in mirno in vendar vem, kako morete vedje, ti in mati, varčevati. Sam sebi se zdim tako slab, da ne morem biti z vsem zadovoljen in se ne morem odreči vsem prijetnostim življenja. In tebi še neLAGAM svoje skrbi; vedi Bog, da sem včasih sam nase jezen zarađi svoje slabosti. In vendar pridem zopet k tebi kot zadnji rešitvi. Še enkrat mi moraš pomagati, Juta, samo enkrat še! Drugače ne vem, kaj bi napravil.

Njeno roko tako zelo pritisne k sebi, da ja zabolvi.

— Saj ne morem Fred! Vse mogoče sem premišljevala, pa ne gre, — pravi Juta s tresočim glasom.

Tako zelo ga je imela rada in njegova zadrega jo je rezala v srce, navzde temen, da je poznala njegovo lahkomisljenost.

(Dalje prihodnjič)

HČI GENERALA RENNEN-KAMPFA

V Ditmarschenu je te dni umrla mlada ženska, ki je štela komaj 34 let. Bila je hči ruskega generala v svetovni vojni Rennenkampa in le malo jih je bilo, ki so poznano njeni usodo in romantično zgodbo njene selitve iz Rusije v Nemčijo, kjer je ostala do svoje smrti.

General v ruski vojski Rennenkampf je bil baltiškega porekla in nemškega rodu. Ob izbruhu svetovne vojne je bil guverner v Vilnu. Kakor neštehto drugih, je moral tudi on pod zastavo. Poverili so mu poveljstvo prve ruske armade. Ko je zagrešil velike napake, zaradi katerih mu je car leta 1914. po nemških zmaga obvez oblast v vojski, se je moral umakniti v ozadje.

V ozemljiju, na katerem sta se v začetku svetovne vojne vojskovali Rusija in Nemčija, je imel general Rennenkampf majhen gradec, kjer je živel s svojo družino. Prusi so tedaj tako menadoma vdrli v deželo, da ni imel Rennenkampf možnosti obvestiti svoje, naj se umaknejo. V gradcu sta ostali dve generalovi hčeri. Prvi je bil 14 drugi 12 let. Obe sta bili v gradu, ko se je bližala nemška vojska.

Poveljnik huzadrskega eskadrona, ki je bil v liniji ter je zavzel

Rennenkampfov gradec, je bil mlad pruski poročnik, z imenom Mittelstaedt. Nastanil se je v gradu in odkril v njem generalovi hčerki, ki sta trepetali zaradi vojaške invazije. Ko je Mittelstaedt doznan, kdo sta, se je zavezil zanj in jima je obljubil svojo pomoč. Šečil ju je tudi tedaj, ko so kozaki zopet jeli napadati grad. Ko je bil Mittelstaedt poklican s fronte, je vzel Rennenkampfovih hčerkov s seboj ter ju je dal na lastne stroške v neki zavod, kjer so ju vzgajali. Poslej jima je nadomestoval očeta. Posla ju je v Frankfurt in ju je izšolal.

Ko je bil v boljševiški revolucionisti general Rennenkampf umorjen, je Mittelstaedt oznanil to novico generalovim hčerkama. Bili sta tedaj starci 18 in 16 let. Ob tej priliki so se tudi posvetovali, kaj bi kazalo ukreniti za bodočnost. Starejši Rennenkampfova hči je napovedala na lastne stroške v neki zavod, kjer so ju vzgajali. Poslej jima je nadomestoval očeta. Posla ju je v Frankfurt in ju je izšolal.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzelci. Dosegla sta tudi, da so jima priznali odiskodnino za rodbinski gradec. Mlajša Rennenkampfova hči je odpovedala v Ameriko, kjer se je posvetila gledališču. Starejša je zdaj po daljši bolezni umrla in ob tej priliki so prišle v svet vesti o njene romantični življenjski usodi.

Kmalu sta se mladi častniki in hči ruskega generala vzel